

Forslag

til

Lov om ferie.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 29. maj 1970.*)

Kapitel 1.

Lovens område.

§ 1. Lønmodtagere i offentlig eller privat tjeneste har ret til ferie med feriegodtgørelse eller løn efter reglerne i denne lov.

§ 2. Loven gælder dog ikke for

1. lønmodtagere i statens, folkekolens eller folkekirkens tjeneste, der er ansat som tjenestemænd eller med ret til ferie med løn efter samme regler som for tjenestemænd,
2. lønmodtagere, der hører under medhjælperloven.

Stk. 2. De i stk. 1, nr. 1, nævnte personer, der ikke er tjenestemænd, har ved fratræden ret til feriegodtgørelse efter § 14, stk. 3.

§ 3. Direktøren for arbejdstilsynet kan bestemme, at loven, bortset fra §§ 22, 23, 24 og 27, ikke gælder for lønmodtagere, der er ansat i staten eller kommuner eller inden for fag eller faglige områder, for så vidt der ved regulativ eller overenskomst er sikret dem ferie med feriegodtgørelse eller løn efter regler, der stiller dem lige så godt som denne lov.

§ 4. Denne lov indskrænker ikke videregående ferieret efter andre love og bestemmelser, efter overenskomster mellem arbejdsgivere og lønmodtagere, voldgiftskendelser eller sædvane.

§ 5. Tvivlsspørgsmål om, hvorvidt en person omfattes af denne lov, afgøres af direktøren for arbejdstilsynet.

Kapitel 2.

Optjeningsår og feriens længde.

§ 6. Ferien udgør 1½ dag for hver måneds beskæftigelse i et kalenderår (optjeningsår). Ved beskæftigelse af kortere varighed end 1 måned beregnes ferien på tilsvarende måde i forhold til beskæftigelsesens længde.

Stk. 2. Ved beregning af feriens længde sidestilles med beskæftigelse ferie efter denne lov og fravær på grund af sygdom og tilskadekomst, hvorunder der ydes feriegodtgørelse, jfr. § 13.

Stk. 3. I virksomheder med 5 dages arbejdsuge indgår et forholdsmæssigt antal arbejdsfri dage i ferien.

§ 7. Uanset bestemmelserne i § 6 har lærlinge med lærekontrakt efter lærlingelovens § 1 ret til ferie i 18 dage i det første hele ferieår efter, at læreforholdet er begyndt. Har en lærling ikke optjent ret til feriegodtgørelse for alle feriedagene, giver læremesteren lærlingen løn i det resterende antal dage.

Stk. 2. Er læreforholdet begyndt inden for de første 3 måneder af et ferieår, gælder det samme for dette ferieår.

Kapitel 3.

Ferieår og ferieperiode.

§ 8. Ferien skal holdes i det efter optjeningsåret følgende år, der går fra 1. april til 31. marts (ferieåret).

§ 9. Af ferien skal mindst 12 dage gives i sammenhæng i tiden mellem den 2. maj

Arb. min. 1. kt. j. nr. 22²⁻⁵.

*) Se FT: 565, 676, 6471, 6760; A. 737; B. 2033. Lov nr. 273 af 4. juni 1970.

og den 30. september (ferieperioden). Er feriedagenes antal under 12, skal hele ferien gives i sammenhæng i ferieperioden.

Stk. 2. Resterende feriedage skal også gives i sammenhæng, men kan lægges uden for ferieperioden. Hvor hensynet til virksomhedens drift gør det ønskeligt, kan denne del af ferien dog gives i form af enkelte feriedage.

Stk. 3. For personer, der beskæftiges i landbrug, skal mindst 6 feriedage gives i sammenhæng i ferieperioden. De øvrige feriedage kan lægges uden for ferieperioden, men således at mindst 6 feriedage gives i sammenhæng. Af de resterende feriedage skal mindst 3 gives i tidsrummet 1. maj-31. oktober.

Stk. 4. Såfremt der i en kollektiv overenskomst er en bestemmelse derom, eller aftale træffes mellem lønmodtageren og arbejdsgiveren, kan den ferie, der efter stk. 1 skal gives i sammenhæng i ferieperioden, gives i sammenhæng uden for ferieperioden.

Stk. 5. Under aftjening af værnepligt kan lønmodtageren holde optjent ferie uden for ferieperioden, ligesom ferien kan deles.

§ 10. Arbejdsgiveren fastsætter tidspunktet for ferien og skal underrette lønmodtageren herom senest 1 måned før ferien begynder, medmindre særlige omstændigheder hindrer dette.

Stk. 2. Uden lønmodtagerens samtykke kan den ferie, der efter § 9, stk. 1, skal gives i sammenhæng i ferieperioden, dog ikke ligge i tiden mellem en af arbejdsgiveren meddelt opsigelse og fratrædelsestidspunktet, medmindre adgang dertil følger af bestemmelse i kollektiv overenskomst eller det efter lov eller overenskomst gældende opsigelsesvarsel er længere end 3 måneder eller opsigelsesvarslet er forlænget med antallet af feriedage.

§ 11. Vil bestemmelserne i § 9, stk. 1, som følge af arbejdets sæsonbetonede karakter eller af andre grunde medføre ulempe inden for fag eller faglige områder, kan direktøren for arbejdstilsynet efter forhandling med fagets arbejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer tillade, at denne del af ferien gives uden for ferieperioden.

Stk. 2. Når omstændighederne taler derfor, kan direktøren for arbejdstilsynet tillade det samme med hensyn til enkelte virk-

somheder eller personer, for så vidt angår virksomheder dog først efter forhandling med de organisationer, der er nævnt i stk. 1.

Kapitel 4.

Feriegodtgørelse og ferie med løn.

§ 12. Arbejdsgiveren yder feriegodtgørelse med $7\frac{1}{4}$ pct. af lønnen.

§ 13. Arbejdsgiveren yder tillige feriegodtgørelse under lønmodtagerens fravær af mere end 3 dages varighed på grund af sygdom eller tilskadekomst i virksomheden, således at feriegodtgørelsen beregnes på grundlag af lønmodtagerens løn i de sidste 4 uger før fraværet.

Stk. 2. Ret til feriegodtgørelse under fravær på grund af sygdom er betinget af, at lønmodtageren forud for sygdommens indtræden har været beskæftiget hos arbejdsgiveren i mindst 12 måneder. Heri medregnes tidligere beskæftigelse inden for de sidste 24 måneder, såfremt fratræden ikke skyldes lønmodtagerens egne forhold.

Stk. 3. Ret til feriegodtgørelse under fravær på grund af tilskadekomst i virksomheden er betinget af, at lønmodtageren ved tilskadekomsten har været beskæftiget hos arbejdsgiveren i de sidste 5 arbejdsdage.

Stk. 4. Feriegodtgørelse efter stk. 1 ydes for sammenlagt højst 4 måneder inden for et optjeningsår og for højst 4 måneder på grund af samme sygdom eller tilskadekomst.

Stk. 5. Arbejdsgiveren kan kræve, at en lønmodtager dokumenterer, at fraværet skyldes sygdom eller tilskadekomst i virksomheden.

§ 14. Lønmodtagere, der er antaget månedsvis eller for længere tid og således, at der ikke sker fradrag i lønnen for søgnehellidage, sygedage o. lign., får i stedet for feriegodtgørelse løn under ferie, eventuelt tillagt værdien af kost beregnet efter reglen i § 16, stk. 2. Endvidere ydes et ferietillæg på $\frac{3}{4}$ pct. af den løn, der er indtjent i det foregående optjeningsår.

Stk. 2. Sådanne lønmodtagere kan dog forud for et optjeningsårs begyndelse kræve feriegodtgørelse af lønnen i dette optjeningsår, dog kun med 7 pct.

Stk. 3. Ved fratræden ydes feriegodtgørelse efter § 12 for det løbende optjeningsår samt for den del af tidligere optjeningsår, for hvilken lønmodtageren ved sin fratræden endnu ikke har holdt ferie.

§ 15. Ved beregning af feriegodtgørelse og ferietillæg ses der bort fra løn, der er udbetalt under ferien, ydet feriegodtgørelse eller udbetalt ferietillæg.

§ 16. Ved beregning af feriegodtgørelse og ferietillæg ses der bort fra sådanne tillæg til lønnen eller til sådanne lønningsandele, som ikke er indkomstskattepligtige.

Stk. 2. Består lønnen helt eller delvis af kost og logi, beregnes værdien heraf på grundlag af de af ligningsrådet for optjeningsåret fastsatte satser, medmindre værdien ved aftale mellem parterne er fastsat til højere beløb.

§ 17. Holdes en virksomhed lukket under ferie, kan lønmodtagere, der ikke er berettigede til ferie i alle de dage, i hvilke virksomheden holdes lukket, ikke i anledning af lukningen kræve særlig godtgørelse ud over den feriegodtgørelse, der tilkommer dem efter foranstående bestemmelser.

§ 18. Arbejdsministeren fastsætter regler for beregning af feriegodtgørelse for lønmodtagere, som ikke oppebærer løn direkte fra den virksomhed, for hvilken arbejdet udføres, men aflønnes med betjeningsafgift eller på anden måde, der afviger fra de almindelige lønningssystemer.

§ 19. Medmindre andet følger af loven, ydes feriegodtgørelsen gennem et system, der sikrer, at feriegodtgørelsen udbetales til lønmodtageren, når ferien holdes. Arbejdsministeren fastsætter efter forhandling med ferieudvalget nærmere regler herom.

§ 20. Arbejdsministeren fastsætter regler, hvorefter udbetaling af tidligere optjent feriegodtgørelse kan ske, uden at ferie holdes, for så vidt angår personer, der på grund af aftjening af værnepligt, sygdom, ophold i udlandet eller andre særlige forhold helt eller delvis er afskåret fra at holde ferie.

Kapitel 5.

Almindelige bestemmelser.

§ 21. Krav på feriegodtgørelse, løn under ferie eller ferietillæg forældes, hvis det ikke rejses over for arbejdsgiveren inden den 1. marts i det ferieår, i hvilket ferien skal holdes.

Stk. 2. Efterkommer arbejdsgiveren ikke kravet, forældes det, såfremt lønmodtageren ikke uden ugrundet ophold søger kravet gennemført.

Stk. 3. Er kravet forældet, tilfalder beløbet feriefonden.

§ 22. Feriegodtgørelse, der ikke er hævet af lønmodtageren inden udløbet af det ferieår, inden for hvilket ferien skulle have været holdt, tilfalder feriefonden. Direktøren for arbejdstilsynet kan dog for områder, for hvilke der efter § 3 er godkendt regulativ eller overenskomst, tillade, at beløbene anvendes til andet feriemål.

Stk. 2. Direktøren kan endvidere under særlige omstændigheder tillade, at indtjent feriegodtgørelse udbetales til lønmodtageren efter ferieårets udløb.

§ 23. Enhver aftale, hvorved der gives afkald på den i denne lov hjemlede ret til ferie, feriegodtgørelse, løn under ferie eller ferietillæg, er ugyldig.

Stk. 2. Aftaler om overdragelse af beviser for indtjent feriegodtgørelse er ugyldige, ligesom sådanne beviser ikke kan gøres til genstand for retsforfølgning.

§ 24. Påtager lønmodtageren sig under ferie arbejde mod vederlag, kan direktøren for arbejdstilsynet kræve lønmodtagerens feriegodtgørelse, løn under ferie og ferietillæg for hele eller en del af ferien indbetalt til feriefonden.

§ 25. For søfarende udøver handelsministeren de beføjelser, der ved denne lov er henlagt til arbejdsministeren eller direktøren for arbejdstilsynet.

Stk. 2. I øvrigt kan handelsministeren efter indhentet udtalelse fra Søfartens Fællesråd foretage sådanne afvigelser fra lovens bestemmelser, som findes nødvendige eller hensigtsmæssige som følge af de særlige forhold, der gælder for søfarende.

Kapitel 6.

Feriefonden.

§ 26. Arbejdsministeren fastsætter statutter for feriefonden.

Stk. 2. Feriefondens midler administreres af arbejdsministeren og skal anvendes til ferieformål for lønmodtagere, der omfattes af loven, herunder særligt gennem støtte til institutioner eller organisationer, der tilvejebringer feriemuligheder for personer som nævnt.

Stk. 3. Til bistand ved administrationen af feriefonden nedsætter arbejdsministeren et udvalg, arbejdsministeriets ferieudvalg, med repræsentanter for interesserede myndigheder og organisationer.

Kapitel 7.

Strafbestemmelser.

§ 27. Med bøde straffes

- 1) den arbejdsgiver, der trods påkrav uden rimelig grund undlader at yde skyldig feriegodtgørelse, løn under ferie eller ferietillæg,
- 2) den arbejdsgiver, der indgår aftale om afkald på ret til ferie, feriegodtgørelse, løn under ferie eller ferietillæg,
- 3) den, der indgår aftale om overdragelse af beviser for indtjent feriegodtgørelse.

Stk. 2. For overtrædelse, der begås af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Kapitel 8.

Rekurs.

§ 28. De af direktøren for arbejdstilsynet truffne afgørelser kan inden 4 uger indbringes for arbejdsministeren.

Kapitel 9.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

§ 29. Loven træder i kraft den 1. januar 1971.

Stk. 2. Lov om ferie med løn, jfr. lovbestemt godtgørelse nr. 197 af 3. juni 1967, ophæves.

§ 30. Regulativer og overenskomster i henhold til lov om ferie med løn, jfr. lovbestemt godtgørelse nr. 197 af 3. juni 1967 § 6, stk. 1 og 2, bevarer deres gyldighed i forhold til denne lov, indtil nyt regulativ eller ny overenskomst er godkendt. Denne lovs § 7, § 14, § 22, stk. 1, og § 27 har straks gyldighed inden for regulativets eller overenskomstens område. Regulativer og overenskomster skal indsendes til godkendelse senest 2 år efter denne lovs ikrafttræden. I modsat fald, eller såfremt godkendelse nægtes, ophører regulativet eller overenskomsten at have gyldighed.

§ 31. I lov nr. 51 af 25. marts 1872 om konkurs m. v., som ændret senest ved lov nr. 332 af 18. juni 1969, foretages følgende ændringer:

1. § 33, stk. 1, nr. 4, affattes således:

„4) Lønmodtageres krav på feriegodtgørelse,“.

2. I § 33, stk. 1, nr. 5, ændres „nr. 1-4“ til: „nr. 1-3“.

§ 32. I lov nr. 261 af 2. oktober 1956 om lærlingeforhold, som ændret ved lov nr. 210 af 31. maj 1963, ophæves § 5.

Stk. 2. Lærlingelovens § 5 finder dog anvendelse for de i henhold til lærlingelovens § 1 godkendte læreforhold, der består ved lovens ikrafttræden.

§ 33. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Ved kgl. anordning kan loven sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Skytte.

/ Henry Møller.